Quelle: https://manuscripta.at/?ID=772
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

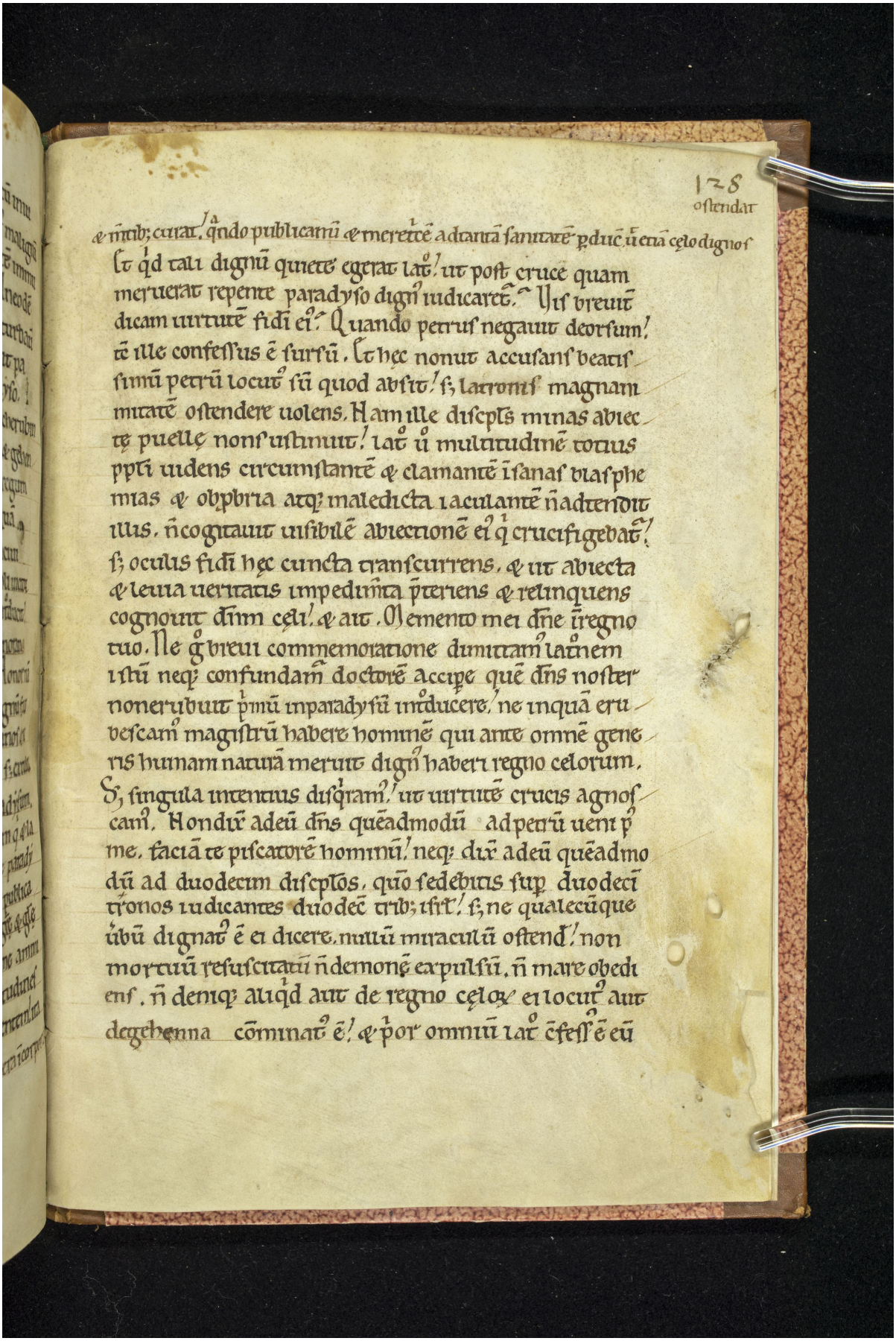

128
ostendat

& mrb; curat. qndo publicanū & meretrcē adcantā sanitatē pduc ū erta cęlo dignos
Et qd tali dignū quiete egerat lat. ut post cruce quam
meruerat repente paradyso dign iudicaret. Vis vrevit
dicam uirtutē fidi ei. Quando petrus negauit deorsum.
tē ille confessus ē surs ū. Et hęc nonut accusans beatis
simū petrū locut sū quod absit. s; latronis magnam
mitatē ostendere uolens. Nam ille discpls minas abiec
tę puellę nons ustinuit. lat ū multitudinē totius
ppli uidens circumstantē & clamantē īsanas blasphe
mias & opprbria atq; maledicta iaculantē ñ adtendit
illis. ñ cogitauit uisibilē abiectionē ei q crucifigebat.
s; oculis fidi hęc cuncta transcurrens. & ut abiecta
& terrena ueritatis impedimēta pteriens & relinquens
cognouit dm celi. & ait. Memento mei dne īregno
tuo. Ne g vrevi commemoratione dumittam latrnem
istū neq; confundam doctorē accipe quē dns noster
noneruburt pmū inparadysū inducere. ne inquā eru
bescam magistrū habere hominē qui ante omnē gene
ris humani naturā meruit dign haberi regno celorum.
S; singula intentius disqram. ut uirtutē crucis agnos
cam. Hondur adeū dns quēadmodū ad petrū uenit p
me. faciā te piscatorē hominū. neq; dur adeū quēadmo
dū ad duodecim discplos. quō sedebitis sup duodeci
tronos iudicantes duodec trib; ist. s; ne qualecūque
ubū dignat ē ei dicere. multū miraculū ostend. non
mortuū resuscitatū ñ demonē expulsū. ñ mare obedi
ens. ñ deniq; aliqd aut de regno cęlo ei locut aut
degehenna cōminat ē. & por omniū lat cfess ē eū